

(Вечерње новости, 5.12.2010)

Афера „Викиликс“ потреса свет, али се у Србији то баш толико и не осећа. „Викиликс“ је, наиме, открио оговарања светских политичара, њихове описе из угла америчких дипломата, али је открио и чињеницу да се, како год да се узме, оговарања, сплетке и дојаве о томе, депешама шаљу у централу, у Америку, на даљу обраду. Свет је без сумње глобално село, са среским начелником у виду светског полицајца, који влада светом помоћу тајних дојава и квазипсихолошких профила политичара који служе, између осталог, и за играње убојитих ратних и других игара. Све остало је шоу-програм који треба да нас увери да је свет слободан, да је историја ствар друштвених спонтанитета, да демократија није само реч него да стварно постоји и томе слично. Тајне су постале јавне, али је случај наводног цурења супертајних информација поново отворио гротло до сада веома исмеване теме која се зове теорија завере.

Свет је без сумње глобално село, са среским начелником у виду светског полицајца, који влада светом помоћу тајних дојава и квазипсихолошких профила политичара који служе, између осталог, и за играње убојитих ратних и других игара.

И српски медији, бедни какви јесу, веома су сложено учествовали у хору који је требало да нас убеди, својим корачницама, химнама и свечаним песмама, како је идеја о теоријама завере не само будалаштина, него опасна, изнад свега назадна и политички некоректна, и како је све што нам се догађа стварно, истинито и са видљивим разлогом. Данас се, међутим, чак и у наводно озбиљним светским медијима провлачи теза да је афера „Викиликс“ у ствари политички пројекат, који за циљ има, између осталог, спиновање америчке јавности у корист Хилари Клинтон, а на штету Барака Обаме. У крајњем циљу, судбина Србије и других протектората Великог Брата неће бити другачија - ма ко да је уписан на плочици на вратима Беле куће.

Ипак, афера „Викиликс“ је значајна само због једне ствари - просечном читаоцу новина може да отвори очи о лажи и паралажи светске, али и сваке локалне политике.

Лажа и паралажа

Пише: Мирјана Бобић-Мојсиловић
недеља, 05 децембар 2010 12:10

Велики Брат, то јест Ново римско царство, засновано је на приљезном раду ухода, шпијуна, на послушности медија у глобалној мрежи, на дезинформацијама, уценама и томе слично. Ипак, рекла-казала је само први слој ове приче - испод тога стоји читав галиматијас намештаљки о којима ми ништа нећемо сазнати јер је прича о светском полицајцу брзометно замењена причом о новом тероризму који је уздрмао свет - о терористичком акту откривања тајни о томе како се свет држи у покорности, страху и привидној стабилности. Нова жртва је пронађена. Сву срећу и идилу Новог римског царства тренутно руши један самозвани пророк - хм, зато Хилари тражи да му буде одрубљена глава? Прилично подсећа на библијску причу о Саломи и Јовану Крститељу?

Ипак, афера „Викиликс“ је значајна само због једне ствари - просечном читаоцу новина може да отвори очи о лажи и паралажи светске, али и сваке локалне политике.

У Србији, која је у сваком погледу гладна светских трендова и која се заиста неуморно труди да буде део великог и озбиљног света, склоност ка привидима, ка рекламирању живота, идеологије, ка генерално - телевизијском приступу стварности - довела нас је раме уз раме са светским мајсторима контроле јавности. Ако ништа друго, у томе смо успешни.

Нема овде ничега, али има лепо упакованих вести о томе, после чега ће агенције за истраживање јавног мњења да нам јаве, у ударним вестима, како смо у ствари много боље него што смо мислили и него што се осећамо.

Узмимо само пример са фамозним авионом који је летео ка Софији, носећи српског премијера. Авион је, јавили су медији, био у квару. Премијер се жив и здрав вратио на Сурчин. И већ два дана касније Влада доноси одлуку да купи нови авион од тридесетак милиона долара.

Вести саме по себи не праве више причу. Причу прави њихов редослед, њихов тајминг.

Чињеница је да влади треба нов авион. Чињеница је да то кошта толико. Чињеница је чак и банана републике имају авионе за потребе политичара. И чињеница је да је

Лажа и паралажа

Пише: Мирјана Бобић-Мојсиловић
недеља, 05 децембар 2010 12:10

требало да се пронађе начин да се то саопшти огорченој и ојађеној српској јавности. Али је такође чињеница да су доктори за спиновање јавности учили на правом извору. Није нам потребан „Викиликс“ да закључимо да је премијеров авион био у квару да би влада купила нови.

Вести саме по себи не праве више причу. Причу прави њихов редослед, њихов тајминг.

Ко то не разуме, дозвољава да му медији, без обзира да ли се баве „Викиликсом“, „Фармом“, или српским пословима, од мозга праве пире кромпир.